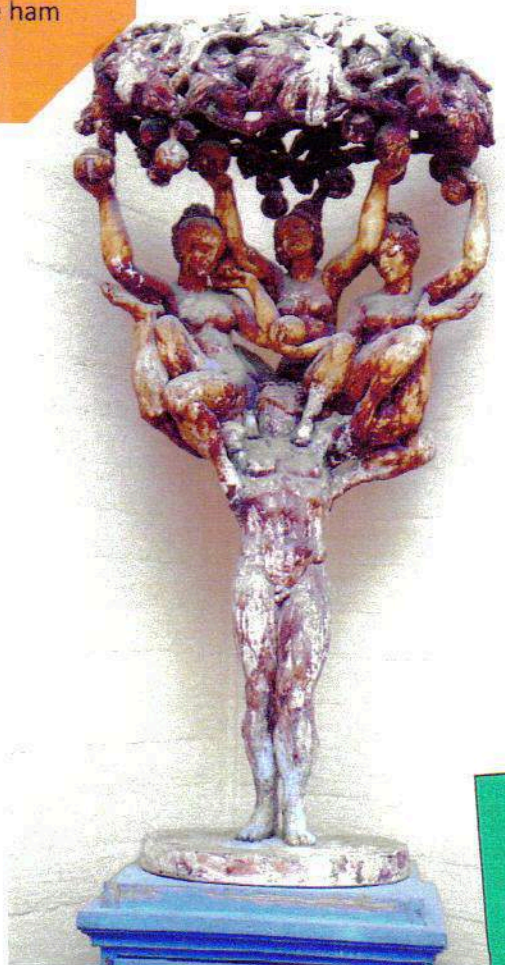

Find skulpturen

Herakles i Hesperidernes Have

i museets forhal til højre når du går ind på museet

Herakles var den mest populære sagnfigur i det antikke Grækenland... senere overtog romerne ham og kaldte ham Herkules

Mindre børn:

Læs historien højt (s. 2 og 3) og farvelæg maleark. Tal evt. om værket baseret på s. 4

Find et par stole og sæt jer til rette foran skulpturen og

læs historien på de følgende sider...

Forhistorien - kort fortalt

Herakles er halvt gud, halvt menneske - søn af den mægtigste gud Zeus og mennesket Alkemene. Hera, som er Zeus' kone, bliver selvfølgelig vred over, at Zeus skal have barn med en anden kvinde og forsøger at forpurre barnets liv. Hun narrer derfor Zeus og sørger for, at Herakles ikke bliver konge i Mykene. Zeus bliver meget vred og for at rette op på tingene beslutter han, at Herakles som voksen skal have 12 opgaver af sin fætter Eurystes. Eurystes var nemlig blevet konge i Mykene i stedet for Herakles. Hvis Herakles bestod disse opgaver skulle han optages blandt guderne.

Historien om Hesperidernes guldæbler er Herakles' 11. opgave.

Hesperidernes guldæbler

Frit fortalt efter Jens Sigsgaards bog "Herakles - en af de guddommelige helte"

Herakles skulle igen ud på en opgave for kong Eurystes. Denne gang skulle han hente guldæblerne, der voksede i Hesperidernes Have. Hesperiderne var smukke og stilfærdige væsner som var døtre af Natten og faren titanen Atlas. Atlas havde, i urtiden, kæmpet mod selveste overguden Zeus og straffen for det var, at Atlas skulle stå ved verdens ende og bære himmelhvælvet indtil jordens undergang.

Opgaven med at hente guldæblerne var umulig, da ingen vidste hvor haven lå. Man vidste kun at Livets Træ, som bar de gyldne æbler, stod i haven og at en slange ved navn Ladon slyngede sig rundt om stammen og bevogtede træet. Slangen var ud af en drageslægt, kunne gå som en stor hund og sov aldrig.

Herakles tog rundt i verden i sin søgen efter Hesperidernes Have, og der gik lang tid før han fandt nogen som kunne hjælpe ham. Hjælpen kom da han mødte nogle Nereider, som var en slags vandnymfer, der badede i en flod. Der fandtes tusindvis af Nereider og de var alle døtre af en urgammel havgud ved navn Nereus. De smukke nereider kunne godt lide Herakles og fortalte ham at deres far vidste alting, men at det ikke var alt han ville sige. De fortalte Herakles at han måtte bruge snedige midler for at få ud af faren hvor haven lå. Nereus kunne nemlig forvandle sig til det han ville være. Herakles skulle blot holde fast i Nereus uanset om han forvandlede sig til et træ, en fisk, en slange, en svane eller andet. Faren havde nemlig ikke så mange kræfter men var udholdende.

Herakles fandt den gamle gud mens han lå ved en flodbred og sov. Herakles vækkede ham og spurgte hvor Hesperidernes Have lå, men Nereus ville ikke fortælle ham det. Pludselig forsvandt Nereus og der hvor han havde været lå en frø. Herakles greb fat om frøen for at opdage at han stod med en vandlilje i hånden. Sådan forvandlede Nereus sig hele tiden men Herakles holdt fast som vandnymferne havde fortalt ham han skulle. Til sidst gav Nereus op og fortalte at Hesperidernes Have lå i Okeanos tæt på de Lyksaliges Øer. Men ingen kunne komme til Hesperidernes Ø. Den eneste der kunne var titanen Atlas, som var far til

Hesperiderne, men som skulle holde himmelhvælvet som straf for at have kæmpet mod Zeus.

Herakles kendte vejen til Okeanos hvor han fandt Atlas som stod mellem klipper i bjergene. Atlas var en kæmpe med uhyrlige kræfter. Han var glad for at se Herakles da han aldrig fik besøg og ville gerne hjælpe Herakles hvis han kunne. De aftalte, at Herakles skulle holde himmelhvælvet mens Atlas hentede guldæblerne. Atlas drog straks af sted og glædede sig til at se sine døtre og til at rette ryggen op igen. Herakles derimod bar den tunge byrde.

Det tog lang tid før Atlas kom tilbage. Han nød sin frihed men endelig dukkede han op igen. Han havde alle æblerne med i en kurv. Da Atlas havde fortalt Herakles om sin rejse blev han stille og sagde efter noget tid: "Jeg må hellere fortælle dig at jeg har fået en ide. Jeg vil selv bringe æblerne til kong Eurystes. Jeg synes jeg har båret himlen længe nok. Nu kan du tage over." Herakles svarede: "Jeg forstår dig godt. Det er virkelig hårdt at bære himlen. Men vil du ikke nok hjælpe mig inden du går. Hold himlen mens jeg finder en pude jeg kan lægge mellem himlen og mine skuldre." Atlas gik med til dette, men så snart han havde fået himlen greb Herakles kurven med æblerne og stak af. Denne gang var det Atlas som blev narret.

Herakles bragte æblerne til Kong Eurystes og alle blev forundrede. Eurystes havde ikke regnet med at Herakles ville lykkes med det og blev bange for at guderne ville straffe ham for at have æblerne som gav udødelighed – en udødelighed som han ikke havde fortjent. Kongen valgte derfor at give Herakles æblerne tilbage. Helten Herakles brød sig dog ikke om æblerne og ofrede dem til gudinden Athene, som tidligere havde hjulpet ham. Han lagde æblerne på hendes alter og næste dag hang de igen på Livets Træ i Hesperidernes Have, hvor de hænger endnu.

Relief på Zeustemplet i Olympia ved Akropolis i Athen. Gudinden Athene står bag Herakles som bærer himmelhvælvet og foran ham står Atlas med hesperidernes æbler i hænderne. Rudolph Tegner har været på Akropolis flere gange i sit liv.